

Min barndoms skog

Av Per Johannas.

*Jag minns från en fjärran
vår, hur kring min faders
stuga med tjusad blick jag såg
dina sprödgröna björkar buga.*

*Och sedan lärde mig mor,
hur far med yxa och såg
valt virke bland dina trån
till vaggan, där själv jag låg.*

*Djupt inne bland dina snår
i hemlighetsfulla gömmen
jag red på en yster häst
med äventyret vid tömmen.*

*Sen tog ur din pelarsal
jag virke till eget tjäll,
till hyddans möbler och ved
för brasan på härdens håll.*

*Du stått som en trofast mur
mot isande vind från polen.
Du lindrat med skugga sval
den brännande middagssolen.*

*När onskans och hatets storm
i närstrid mig bragt på knä,
jag sökte ditt tysta lugn
för vila och tryggt lä.*

*Och slutligt en sista gång — jag vet icke när eller huru
mina söner skall skatta dig på fyra bräder av furu
att reda min sista bädd, en enkelt fogad och trång:
då susa, min barndoms skog, en sonande avskedssång!*